

[Energiministeren]

Diskussionen om finansloven kan vi formentlig gøre færdig nu. Jeg erkender, at copyrighten til den linje, som står i finanslovsforslaget, tilhører hr. Poul Nielson, og hvis jeg eller andre ville have foreslået den ændret i forbindelse med vedtagelsen af finansloven, havde det forudsat et ændringsforslag, som ville have ført til, at vi havde foregrebet den debat, som vi nu har her i dag, og vi ville have fået den uden den sammenhæng, som er nødvendig. Derfor mener jeg, at der er alle gode forklaringer på, at der står, hvad der står i finansloven, men også på den begrænsede rækkevidde, som det trods alt har.

Hr. Poul Nielson er meget inde på, hvorfor et statsligt selskab skal stilles anderledes end olieselskaberne i den store verden – jeg tror, det var omtrent sådan, ordene faldt – og hvordan man skal sikre, at en statslig virksomhed har de samme operationsmuligheder som de selskaber, man skal arbejde sammen med. Her tror jeg, hr. Poul Nielson må forstå, at der, når det kommer til stykket, er en principiel forskel på en statslig virksomhed og en privat virksomhed. Der er den forskel, at et statsligt selskab selvsagt skal virke for samfundets opgaver, de opgaver, folketinget bestemmer man skal udføre, og på de vilkår, man fastsætter. Det betyder også, at der må være klare muligheder for, at folketinget kan pålægge regeringen at gennemføre bestemte afgørelser i forhold til selskabet. Og en meget vigtig baggrund for, at folketinget kan gennemføre sin mening i forhold til et selskab via den ansvarlige minister, er, at tingene er bygget sådan op i et statsligt selskab, at der er en faktisk mulighed for også at disponere økonomien, herunder et eventuelt overskud fra en virksomhed. Jeg har netop givet eksemplet med et eventuelt overskud, som måtte komme fra olieindvindingssiden, og det håber vi jo alle der kommer. Hvis det i de næste 15 år kan modregnes i et forventet underskud i naturgasprojektet, har folketinget fraskrevet sig sin mulighed for at disponere et sådant overskud.

Hr. Kalnæs har nu ved to lejligheder været inde på, at det kan man jo altid gøre til den tid. Skulle det virkelig være sådan, at man kommer til at tjene penge, kan man jo altid gøre det. Det kan vi drøfte senere mere i detaljen, men jeg gør opmærksom på, at hvis der i en koncern som den, vi taler om her, findes en række økonomiske forpligtel-

ser i form af lånoptagelse, garantier, aftaler med selskaber uden for koncernen osv., så er det en ganske kompliceret sag at foretage ændringer i en sådan struktur. Det er jo netop det, som vi har drøftet i forbindelse med lovforslaget om D.O.N.G.-koncernen, og derfor er jeg ikke enig med hr. Kalnæs i, at det kan man bare gøre senere. Hvis man vil foregribe et problem, som kunne komme, bør man se det i øjnene i dag og finde en rigtig løsning på det.

Jeg skal ikke gå ind i en detaljeret debat med hr. Maisted om økonomien i forskellige feltstørrelser med eller uden statslig deltagelse og med de forskellige former for afgifter og beskatning, som kan tages i anvendelse, men kun gentage, at ikke mindst for de store forekomsters vedkommende er det samfundets bedste mulighed for at få sin rimelige andel af naturressourcerne, at man har en sådan varieret måde at hente sine indtægter på, men jeg håber, at udvalgsarbejdet vil belyse dette yderligere.

Jeg er meget enig med fru Lone Dybkjær i, at spørgsmålet om overførsel af teknologi er meget centralt her. Jeg tror, at de krav, som vi bør stille i forhandlingen med de enkelte ansøgere, naturligvis bør gå på det engagement af dansk karakter, som der vil være – leverancer, havne osv. – men at det er næsten lige så vigtigt, at man bidrager, så godt man nu har mulighed for det fra tilbydernes side, til, at uddannelse, forskning og beslægtede felter kan få det løft på disse områder, som vi har brug for.

Vi må nok erkende, at Danmark på dette område er en forholdsvis ny nation, og skal det lykkes at give den rimelige baggrund for, at der kan vokse en betydelig industri op på dette område, kræves der en medvirken i mange dimensioner, herunder også uddannelse og forskning.

Det er rigtigt, at D.O.N.G. også er i besiddelse af en viden; den er af forholdsvis ny dato, men uden for de nuværende bevillingshavere er det et af de steder, hvor der findes en viden. Jeg har også sagt, at hensigten selvsagt er, at den skal der drages nytte af, og det tror jeg der er gode praktiske muligheder for kan ske.

Men jeg vil også understrege, at det må ikke føre med sig, at man opfatter det på den måde, at det kun er D.O.N.G., der kan varetage samfundets ansvar og interesser i forbin-